

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Clypeus Theologiæ Thomisticæ

In Tres Partes Divisus, Et Quinque Voluminibus Comprehensus

[Tractatus de attributis, de visione beatifica, de scientia Dei ac de ejus
voluntate et providentia]

Gonet, Jean-Baptiste

Coloniæ Agrippinæ, 1671

Breve Apostolicum Alexandri VII. ad Doctores Lovanienses, de juramento
præstando ad observantiam Constitutionum Apostolicarum in materia de
Auxiliis, secundum inconcussa tutissimæque dogmata S. ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77132](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77132)

ribus attollit insigniis dignitatum, & prætorum uberiori retributione prosequitur, quos digniores agnoscit, & commendat intensior excellentia meritum. Sic & alma Mater Ecclesia, ejus sacra vestigia insequens, & exemplo ducta laudabili, licet universos in regnis celestibus constitutos, studiis honorare sollicitis non desistat; egregios tamen Doctores, per quorum & lucida & salutaria documenta, eadem Ecclesia illustratur, virtutibusque & moribus informatur, libenter & solertiter exequitur quæ sunt Dei, præmissâ debitâ meditatione perlustrans, ad divini nominis honorem, gloriam, & exaltationem Catholicæ fidei, salutemque fidelium, rite censuit, meritòque providit, eosdem in universali Ecclesia honorificentia potioris impendiis attollendos. Sane cum sacrum & venerabile corpus Beati Thomæ de Aquino, Ordinis Fratrum Prædicatorum, sit de mandato nostro, ad Ecclesiam Fratrum Prædicatorum, Tolosam de proximo transferendum, Nos attendentes quantâ à Deo scientiâ dotatus, Ordinem Fratrum Prædicatorum, ac universalem Ecclesiam illustraverit, ac Beati Augustini vestigia insequens, Ecclesiam eandem doctrinis ac scientiis quàm plurimis adornaverit; volentesque propterea idem corpus speciali honorificentia attollit, Universitatem vestram sequimur & hortamur in Domino Jesu Christo; vobis nihilominus per Apostolica scripta mandantes, quatenus dictum corpus, cum ad partes eadem transferetur, benignè & honorificè suscipientes, ipsumque devotè ac venerabiliter pertractantes, faciatis ab aliis, quantum in vobis est, cum debita honorificentia ac devotione suscipi & tractari. VOLYMVS insuper, & tenore presentium vobis injungimus, ut dicti Beati Thomæ doctrinam, tanquam veridicam, & Catholicam sectemini, eamque studeatis totis viribus ampliare. DATVM apud montem Flascconem II. Kal. Septembris, Pontificatus nostri anno sexto.

Superiori elogio Urbani V. recentius Alexandri VII. subjungo; quod etiam gravius hac tempestate habendum est, cum eorum, quos nihil dubium, in Iansenio D. Augustinum & D. Thomam quasi per latus petere voluisse, plurimi ausi sint dicere, Constitutionibus & censuris ab Innocentio X. laicis, D. Augustini & D. Thomæ auctoritati non nihil detractum fuisse. Eas

equidem voces repressisse debuerat ipse Innocentius X. viva vocis oraculum, quo Pontifex nihil in D. Augustini & D. Thomæ, eorumque scholæ sententiam, in questione de Gratia & divinis auxiliis se pertentasse, palam & læpius asseveraverat; verum majorem hujus & apud posteros duraturam fidem facit ad Lovanienses Theologos scriptum Breve Alexandri VII. qui ea Ecclesiæ tempestate, cum ubique in Iansenium late censuræ circumferrentur; D. Augustini & D. Thomæ dogmata, quibus olim Clemens VIII. eam controversiam de gratia dirimendam decreverat, *inconcussa, tutissimaque* pronuntiat; ne cui unquam locus relictus esse videatur, hanc calumniam struendi, quinque Propositionibus famosis damnatis, D. Augustini & D. Thomæ, eorumque scholæ in questione de divinis auxiliis doctrinam labefactam fuisse. Vitum igitur est hic integrum Alexandri VII. Breve ad Academiam Lovaniensem scriptum referre.

BREVE APOSTOLICVM

Alexandri VII. ad Doctores Lovanienses, de juramento præstando ad observantiam Constitutionum Apostolicarum in materia de Auxiliis, secundum *inconcussa, tutissimaque* dogmata S. Augustini & D. Thomæ Aquinatis.

ALEXANDER PAPA VII.

Dilectis filiis salutem & Apostolicam Benedictionem.

Litteras vestras die 20. Martii datas accepimus, & in eo sanè quod quinque Propositiones illas tam in felicis recordationis Innocentii X. Prædecessoris nostri Constitutione, quàm in alia nostra postea damnatas, tantopere detestamini, ut neminem admittere ad gradus Academicos velitis, nisi prius religiosam observantiam prædictarum Constitutionum promittat & juret. Obedientiam & zelum vestrum unice commendamus, atque adeo speramus, vos nedum id egregie persanctèque impleturos, verum etiam omnibus aliis obedientiæ documentis effecturos, ut omni rerum præteritarum ex hominum animis evulsâ & penitus abolita memoria, prisinum decus existimationi & lau-

COMMENDATIO

laudi antiquæ vestræ restituatur. Ad hanc igitur salutaris obsequii gloriam, verè constanterque promerendam, quamvis, uti credimus, eximie currentes, vos, dilecti filii, etiam atque etiam, quantum postumus hortamur in Domino. de reliquo non dubitamus, quin præ singulari scientiæ pietatisque studio, sanam & incorruptam, qualem tot Apostolicæ Sedis declarationes, & SS. Patrum Traditiones requirunt, doctrinam semper amplexuri, & adversus Orthodoxæ Religionis hostes defensoriis, nec non præclarissimorum Ecclesiæ Catholicæ doctorum, Augustini, & Thomæ Aquinatis, INCONCVSSA, TVTISSIMAQVE DOGMATA, sequi semper, ut asseritis, ac impensè revereri velitis; quorum profectò sanctissimorum virorum, penes Catholicos universos, ingentia & omnem laudem supergressa nomina, novi præconis commendatione planè non egent. Porro bonorum omnium largiorem Deum oramus, ut vobis, dilecti filii, cum pacis divinæ tandem clementiâ restitute prosperitate, celestis gratiæ munera trueri & adgere quotidie, pro sua misericordia velit: ad quod feliciter consequendum, Apostolicam Benedictionem vobis peramanter impertimur. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem, sub annulo Piscatoris, die 7. Augusti, Pontificatus nostri anno 6.

Plurima addi possent quibus constaret, qua veneratione Sanctum Doctorem Summi Pontifices profecti sint: nam Paulus IV. D. Thomam vocare solebat, *Lumen oculorum meorum, baculum senectutis meæ*: & Sixtus V. etiam alterius Instituti & Scholæ, ita D. Thomæ addictus videtur, ut in secretiori Bibliotheca Vaticana ipsius imaginem pingi curaverit, qua representabatur sinistra manu Ecclesiam gestare, & dextera ingentem luminis radium vibrare, cum hoc lemmate: *S. Thomæ de Christo scripta, à Christo crucifixo confirmantur*. Verùm hæc quæ superius tetulimus, à Pontificibus summa auctoritate scripta, majorem fidem faciunt, & satis superque sanctissimum doctorem commendant: cum ipsa omninò singularia sint, nec alteri communia.

§. VIII.

Quo loco D. Thomas à Conciliis habitus sit, præsertim à Florentino & Tridentino.

Si vellem undique omnia in commendationis D. Thomæ argumenta

congerere, quæ sponte utroque accessit possent; promptum esset Concilia omnia quæ post ipsius transitum habita sunt animo studioque decurrere; iisque probare, quod Orator Tridentini dixit, nulla sine ipso ab ejus felici transitu in orbe celebrata fuisse Concilia: & decreta omnia de Sacramentis, de Peccatò, tum origine traducto, tum propria voluntate actuque contracto, de Gratia ac virtutibus parvulis lavacro regenerationis infusus, ad D. Thomæ mentem ejusque doctrinam exacta fuisse: ut hic etiam illud Pontificis locum habere videatur, D. Thomæ doctrinam certissimam esse Christianæ doctrinæ regulam: & verissimum sit, quod alicubi sancti Doctoris Interpretes Cajetanus dixit, hujus doctrinam de Sacramentis, aliisque Religionis dogmatibus, sæpius à Conciliis suis definitionibus consecratam fuisse. Verùm omittis cæteris, de duobus duntaxat Florentino & Tridentino paucis dicendum est, & demonstrandum, quo loco habitus sit D. Thomas, quidve Ecclesiæ ejus doctrina contulerit.

Certum est in Concilio Florentino, quod ineunda paci & concordia Occidentalem inter & Orientalem Ecclesiam coactum fuerat, Latinos Græcis admirationi fuisse, & præcipuè Joannem à Monte-nigro Theologum Ordinis Prædicatorum, quem Concilium vocat Hieromonachum Philosophum Latinorum, & Dialecticæ peritissimum. Hic unicus contra Græcorum doctissimos de Processione Spiritus Sancti, à sessione 13. ad 26. & postremam disputationem inivit: atque ita vi & pondere argumentorum, quæ non aliunde quam ex D. Thomæ de prompterant, Græcæ negotium facessit, ad easque angustias redegit, ut suo silentio se victos faterentur: nam sessione 22. cum Joannes Marcum Metropolitanum Ephesum, & Patriarchæ Antiocheni Vicarium, qui cum Nicæno Præsule partes Græcorum sustinebat, triplici questione urgeret, *Ephesus non habens quid responderet, diu tacebat*: unde Imperator Constantinopolitanus, qui tum aderat, ut suorum pudori parceret, iussit hanc disputationem omitti, etiam Latini urgerent, ad objecta responderi.

Ibi sanè quantum Angelici Præceptoris doctrina, ad explicanda & defendenda Religionis mysteria, & revincendos Ecclesiæ Romanæ potestatis & primatis amulos valeret, luce clarius innotuit. Unde meritò Thomas Aquinas Clericus Regiæ, de Politia

Sess. 17.
in fine.

Thomæ
Aquinas de.